

דליה (מיזין)

וניקול ביקשו

מיכנסים לעבודה.

התוצאות זיעזעו

את אמות הסינים

בשרות בחיהסוהר

ניקול ברהמו (28) ודליה פרץ (35) נאלצו להתפטר משרותן בשרות בחיהסוהר למרות רצונן, בעקבות מר קצה שכונה בשרות. פרשת המיכנסים.

ניקול שרתה כסוהרת במשך שלוש שנים דליה היתה סמלת-חצר ומילאה, במשך 5 שנים, תפקיד של קצינה. את שתיהן הכרתי כאשר הייתי אסיר. זה בוונה-חירוצה בשנה שעברה. שתיהן הצטיירו אז בעיני כסוהרות קשוחות ונמרצות.

השבוע פנו אלי וביקשו לספר על העוול שנעשה להן על-ידי שרות בתי הסוהר. שתיהן גרושות, אמהות לילדים ומתגוררות ברמלה.

דליה ניקול טוענות כי נאלצו להתפטר פסור בגלל סינה אישית של המנהלת חיה שוהם נגדן, ולא בגלל תקרית המיכנסים.

הן סיפרו על דברים חמורים שנעשו בכלא נווה-חירוצה על-ידי שרות וקצינות הממשיות לעבוד בכלא עד היום.

ובך סיפור:

ב-18 בינואר 1989 החמנו ליוס טפורט של קרבנגע בבית-ספר לשוטרים ועוררים.

השעה 9 בבוקר קיבלנו תיודת, ולמנו שלבים ראשונים של קרבנגע. לקראת הצהריים פגשו קצין ושאלנו אותו אם יש אפשרות לקבל מיכנסים.

דגמ"ח, שהם מיכנסים-עבודה של צה"ל. הוא הפנה אותנו לאפסנאי.

אחרי ארוחת-צהריים ניגש אלינו שוטר, אמר שזהו האפסנאי והזמין אתנו לבוא איתו למחסן.

בדרך שאל לשמותינו, צחקנו התבדח ודגנו איתו, וכשהגענו למחסן הכין לנו השוטר קפה.

הוא נתן לנו מיכנסים-דגמ"ח, וארו אותם בשקיות-ניילון. המיכנסים היו מטולאים ומלוכלכים בכיתמדידיו, אבל התאימו לעבודה בכלא.

הוא ביקש שנחתום שקיבלנו מיכנסים.

נכנסתי להלם, ולא ידעתי איך להגיב. אמרתי לה: מה את עושה מזה עניין כזה גדול? מחרב בסך הכל בזוג מיכנסים מטולאים. אין להם אפילו עוד כספית.

יצאתי ופגשתי את ניקול. מפיה נרדע לי ששהם אמרה לה את אותם הדברים. היינו מבולבלות לגמרי. לא גרמו לנו הגיזי שמעפשים דבר פועט לממדים כאלה.

כעבור יומיים קראה לנו שוהם ואמרה לנו שהנציב חרה שנתפטר, וכמיקר זה שלא נסכים — היא תפטר איתנו.

יום קודם לכן התקשרנו לכל פונקציה שהכרנו, למנהל-כלא, לסגיר-מנהל היום וגם לרפי סחיטה, הנציב הקודם. רצינו להתייעץ מה לעשות. כולם, כלי יצאו מן הכלל, אמרו לנו שאין לשהם זכות לעשות לנו שום דבר, ודחף מאשר לשפוט אותנו. היא גם יכלה לפגוע את העניין. הסכירו לנו שזהל בדייה.

חזרו המיכנסים

בידי שוהם

מחרת הגענו לעבודה בנווה חירוצה 20 ירשת לפני הזמן. חיה

הכל

בידי שוהם

מחרת הגענו לעבודה בנווה חירוצה 20 ירשת לפני הזמן. חיה

הכל

בידי שוהם

מחרת הגענו לעבודה בנווה חירוצה 20 ירשת לפני הזמן. חיה

פרשת המיכנסים

מנהל בית-הסוהר במהירות, לפני ה-27 בינואר, כדי שהמיקרה לא ייצא החוצה ויגיע לגורמים זרים, וכדי שזה לא יעבור ליועץ המישפטי.

ביתניים עשה הסיפור רעש וכל אחד בשרות בתי-הסוהר ידע על המיקרה. את המיכנסים החזרנו, כמובן, אנשים מהשרות אמרו לנו שהבריחה של הצל אביטן מהכלא לא עשתה רעש כמו "מיקרה המיכנסים", שנופח לממדים אבסורדיים, ומהסיפורים שהעפצו התקבל הרושם שזהו הדבר החמור ביותר שקרה בשרות בתי-הסוהר אי פעם.

אחרי יומיים שוב נקראנו, כל אחת בנפרד, לשוהם, הסיפור שוב עלה. אמרנו שנכתוב מיכתבה-תגצלות, ושאנחה נו מוכנות לקבל עונש הכי חמור במיס גרת היחידה.

שוהם ררשה שנגיש התפטרות מיד או שהיא תפטר אותנו. היינו מבולבלות ולא ידענו מהן הזכויות שלנו. שוהם אמרה שלא תרחיב את הריבוי, חוזה הוראה שקיבלה מהיועץ המישפטי. היא גם הפחידה אותנו כשאמרה שזה עניין פלילי, ויפתחו לנו תיק במישפטיה.

דליה אמרה לשוהם שאינה מתפטרת לפני שתקבל ייעוץ מישפטי. למחרת רת בבוקר נקראנו אליה שוב. היא רמדה שה את מיכתבה-התפטרות. אמרנו לה שאנחנו רוצות להעביר ליועץ המישפטי מיכתב בנתיבי פיקוד, ולהתייעץ איתו מה עלינו לעשות. מרנו לה את המיכתב ליועץ המישפטי בנוכחות מול ערוסי, הפקידה שלה. שהם קראה את המיכתב ואמרה לנו: אני לא אמרתי לכן להתפטר. היא קרעה את המיכתב לגזרים. היינו המומות, כי זאת הזכות היחידה שיש לנו לכתוב דרך נתיבי פיקוד, כי אראפשר לעקוף את המנהלת. אחרי קריעת המיכתב אמרה לנו שרשה שהיא ייעצה לנו להתפטר ולא ציוותה עלינו. וכל זאת היא אמרה במצח נחושה, כשיום קודם איימה עלינו להתפטר, ואף הביאה את הטפסים בעצמה.

שאלנו אותה באיזו זכות היא קרעה את המיכתב, שהיא מיועץ ליועץ המישפטי. כשהיא ראתה שאנחנו מטרבות להתפטר, היא ביקשה מאיתנו לחתום על טופס, שבו היא ממליצה לנציב לפטר אותנו. היא אמרה שעל הטופס אנחנו חייבות לחתום. קראנו מה שכר תוכן שם ולא הבנו כלום. ביקשנו הסבר. חתמנו על הטופס בליית ברירה, אך רי שוהם אמרה לנו שתוך 10 ימים אנחנו רשאיות למסור את הגירסה שלנו.

כלא ריק

יום המישמרת קראה לנו אסתר ברנס, השלמת של הכלא, ר מסרה לנו שעלינו לצאת לחופשה של שבוע ימים. סירבנו והבנו שזהו חופשה מאולצת. רצינו לפנות לשוהם, אך היא לא היתה בכלל.

למחרת דיברנו איתה בטלפון, ושאלנו אותה בקשר לחופשה שנכתבה עלינו. שוהם ענתה: מאחר ששמעתי שהשמצתן, גידפתן, וקיללתן אותי, תצאו לחופשה. את עניין המיכנסים לא הזכירה בכלל.

אמרנו לה שאנחנו מקללות ומשמרות אתה במשך שנים. זה כלל לא חדש, ואם תשלח את כל הסוהרות והקצינות שמשימצות אותה לחופשה, הן שבית-הסוהר יישאר ריק. הזכרנו לה שיהיו זו שהחריירה לנו לראש לא לעבוד לפי הרגש ולא להתייחס לרכילות, ר הגנה היא בעצמה פועלת לפי הרגש.

באותו רגע הבנו שהמילחמה היא לא על המיכנסים, אלא על רקע אישי. לא הבנו מה יכול להיות לשוהם נגדנו שתינו עבדנו במסירות. לפעמים, כשי לא היה כוח-אדם, עבדנו שש סוהרות בכל הכלא. לא היה לנו זמן לאכול ארוחת-צהריים ולא לנות, בלי מיקלחת ובלי כוס-קפה. עבדנו כרציפות 24 שעות ביממה ללא שינה או מנוחה, ועם אוכלוסיה קשה ובעייתית.

יצאנו לחופשה בת שבוע בעל כור-חנו. חברה קצינה סיפרה לנו שהמנהלת נזפה בהן על הקשרים עימנו, והאשימה אותה בשיתוף-פעולה איתנו. היא ניסתה להסית את כולן נגדנו.

כשחזרנו מהחופשה ליחידה נישרה (המשך במוסד 32)

נעמי ארדה

שאלנו אותה באיזו זכות היא קרעה את המיכתב, שהיא מיועץ ליועץ המישפטי. כשהיא ראתה שאנחנו מטרבות להתפטר, היא ביקשה מאיתנו לחתום על טופס, שבו היא ממליצה לנציב לפטר אותנו. היא אמרה שעל הטופס אנחנו חייבות לחתום. קראנו מה שכר תוכן שם ולא הבנו כלום. ביקשנו הסבר. חתמנו על הטופס בליית ברירה, אך רי שוהם אמרה לנו שתוך 10 ימים אנחנו רשאיות למסור את הגירסה שלנו.

כלא ריק

יום המישמרת קראה לנו אסתר ברנס, השלמת של הכלא, ר מסרה לנו שעלינו לצאת לחופשה של שבוע ימים. סירבנו והבנו שזהו חופשה מאולצת. רצינו לפנות לשוהם, אך היא לא היתה בכלל.

למחרת דיברנו איתה בטלפון, ושאלנו אותה בקשר לחופשה שנכתבה עלינו. שוהם ענתה: מאחר ששמעתי שהשמצתן, גידפתן, וקיללתן אותי, תצאו לחופשה. את עניין המיכנסים לא הזכירה בכלל.

אמרנו לה שאנחנו מקללות ומשמרות אתה במשך שנים. זה כלל לא חדש, ואם תשלח את כל הסוהרות והקצינות שמשימצות אותה לחופשה, הן שבית-הסוהר יישאר ריק. הזכרנו לה שיהיו זו שהחריירה לנו לראש לא לעבוד לפי הרגש ולא להתייחס לרכילות, ר הגנה היא בעצמה פועלת לפי הרגש.

במדיונה

מיפלגות

גישה

ליברלית

ברכה לבבית למנחם

בגין. אבל מי ישלם

את התשובות?

גלית פרי

מנחם בגין בודאי שמח מאוד ביום הולדתו ה-75, ביולי האחרון, כשפתח את מורנו וקרא את מדעת-הברכה שפידסמו חברי המפלגה הליברלית. הם כינו אותו "מביא השלום", ובדיכוחו כבריאות, באושר ובנחת.

איש לא סיפר לו שהם מתחמקים מאז מלשום עבדו המדועה. הוא עלול היה להיעלב אילו ידע. בקרוב יהיה בן 76, ועדיין לא נמצא משלם למדועה.

לא להצדיק לקדוש. חיים הברמן, ממפלגה הליברלית, העביר את נוסח המדועה לחברת שיווק-סופי-פירטום, כדי שתפרסם אותה כמערב. המדועה פורסמה ביולי, ובאוגוסט נשלחה ל-מיפלגה הליברלית חשבונית לתשלום על-ידי 2875 שקלים.

הכסף לא שולם. אחרי כמה שבועות חגגו את סכסס איחוד-הליכוד. אמנם היו בן אנשי המפלגה הליברלית כמה שרים שלא הסכימו לשיד את הימנון ביוני, אבל הסכסס הישמי לא נפגע, ושתי המפלגות אוחזו כדת וכדין.

אחרי האיחוד, הסתיימו כל הניסיונות של חברת שיווק-סופי-פירטום לגבות את הכסף המגיע לה בתשובה "המפלגה הליברלית לא קיימת עוד. פנו לגיבורת הליכוד".

בניצורת הליכוד לא היו מוכנים לשלם חשבונית של המפלגה הליברלית.

כאקסטרנל שלח עורך-הדין ארנון שוטלנו, המייצג את שיווק-סופי-פירטום, מיכתב למפלגה הליברלית, ובו הוא ביקש להעביר לו את החוב תוך שבוע, והזהיר שאי-היענות תגרסם לתביעה משפטיה.

הכסף לא שולם. שוטלנו צילצל למפלגה הליברלית וביקש לדבר עם איתן גולן, גיבור המפלגה. המזכירה והתומכת, כשהצליח לדבר איתו בטלפון, היפנה אותו גולן לאשר קדוש, גיבור הליכוד, וביקש משוטלנו שלא להגיד לקדוש שהוא היפנה אותו אליה. קדוש הכניס שחכפי שולם.

הכסף לא שולם. בנובמבר הגישה חברת שיווק-סופי-פירטום תביעה ל-תשלום הכסף בבית-מישפט השלום בתל-אביב.

כרצמבר נתן בית-מישפט השלום בתל-אביב פסק-דין, שחייב את המפיצי לגה הליברלית לשלם 3600 שקלים. הסכום כלל את החוב, ריבית, הפרשי-הצמדה ואגרות.

הכסף לא שולם. בפברואר כתב ער רדוהיו שוטלנו מיכתב לשר יצחק מודעי, ובו תיאר את השתלשלות האירועים וביקש לקבל את הכסף באותו השבוע.

אחרי שבועיים קיבל מיכתבת-שובה מהשר: "... הריני להסב את תשומת-ליבך כי המפלגה הליברלית, הנתבעת בכנתבה-תביעה שכנרן, התמוגה בלי כד, ואינה קיימת יותר כגוף בפני עצמו".

איתן גולן, גיבור-הליכוד, טוען שמעולם לא ראה את החשבונית האתא. גאני לא ידע על מה מדובר. המפלגה הליברלית היא גוף גדול, ותפקידו של הגיבור הוא רק להסתכל בדף החובה הזכות. לא לקבוע מדיניות. אילו הייתי מקבל הוראה לשלם את החשבונית, הייתי משלם אותה".

השבוע, שמונה חודשים אחרי פידסום מודעת-הברכה, הבטיח קדוש מהליכוד שהכסף ישולם בשבועיים הקרובים. אולי עוד לפני יום-הולדתו ה-76 של מנחם בגין, שאיריך ימים.

העולם סוף 2699

מנהלת שוהם קרעה את המיכתב

סיים, כי הוא צריך לרווח על כל דבר. אמרנו לו שיתכונן מה שהוא רוצה. הוא ביקש שנכתוב סרט שם, ובצחוק אמרנו לה: תכתוב שהיא אמלגה ורונית פינטוס. הוא ידע את השמות שלנו, ואם הוא חשב שזה לא בסדר, הוא יכול היה לומר לנו, והיינו חותמות בשם נכון.

הכל

בידי שוהם

מחרת הגענו לעבודה בנווה חירוצה 20 ירשת לפני הזמן. חיה

נעמי ארדה, העולם סוף